Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

18 декември 2024 г.*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, предприети с оглед на действия, дестабилизиращи Молдова — Замразяване на средства — Ограничение във връзка с влизането на територията на държавите членки — Списъци на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага замразяването на средства и икономически ресурси или на които се налагат ограничения във връзка с влизането на територията на държавите членки — Включване и запазване на името на жалбоподателя в списъците — Планиране и ръководене на демонстрации, придружени с насилие — Член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 2, параграф 1, буква а), подточка ii) от Решение (ОВППС) 2023/891 и член 2, параграф 3, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2023/888 — Задължение за мотивиране — Възражение за незаконосъобразност — Грешка в преценката — Свобода на стопанската инициатива — Право на собственост — Извъндоговорна отговорност“

По дело T-489/23,

Ilan Mironovich Shor, с местожителство в Кесария (Израел), представляван от T. Bontinck, L. Marchal, avocats, и Zatschler, SC,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван от A. Boggio-Tomasaz и E. Nadbath, подпомагани от E. Raoult, avocate,

ответник,

подпомаган от

Европейската комисия, представлявана от M. Carpus Carcea, L. Baumgart и T. Baumé, в качеството на представители,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: J. Svenningsen (докладчик), председател, C. Mac Eochaidh и M. Stancu, съдии,

* Език на производството: френски.

секретар: H. Eriksson, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството, по-специално:

– жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 9 август 2023 г.,

– решението от 11 декември 2023 г., с което Комисията е допусната да встъпи в подкрепа на Съвета,

– изявлението за изменение на жалбата, подадено в секретариата на Общия съд на 5 юли 2024 г.,

предвид изложеното в съдебното заседание от 1 октомври 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си жалбоподателят, г-н Ilan Mironovich Shor, иска, от една страна, на основание член 263 ДФЕС, отмяната, първо, на Решение (ОВППС) 2023/1047 на Съвета от 30 май 2023 година за изменение на Решение (ОВППС) 2023/891 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L 140 I, 2023 г., стр. 9) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/1045 на Съвета от 30 май 2023 година за прилагане на Регламент (ЕС) 2023/888 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L 140 I, 2023 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „първоначалните актове“), второ, на Решение (ОВППС) 2024/1244 на Съвета от 26 април 2024 година за изменение на Решение (ОВППС) 2023/891 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L, 2024/1242) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1243 на Съвета от 26 април 2024 година за прилагане на Регламент (ЕС) 2023/888 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L, 2024/1243) (наричани по-нататък заедно „актовете за оставяне в списъците“), доколкото тези актове (наричани по-нататък „обжалваните актове“) го засягат, и от друга страна, на основание на член 268 ДФЕС, иска обезщетение за неимуществените вреди, които, твърди, че е претърпял поради приемането на първоначалните актове.

Обстоятелствата, предхождащи спора

2 Жалбоподателят е бизнесмен и политик с молдовско и израелско гражданство. Бил е ръководител на молдовската политическа партия ȘOR до нейното разпускане на 19 юни 2023 г.

3 Настоящото дело се развива в контекста на ограничителните мерки, приети от Европейския съюз по искане на настоящото ръководство на Република Молдова с оглед на дестабилизиращите действия, пред които е изправена страната, които се увеличиха след началото на агресивната война, водена от Руската федерация срещу Украйна, и които застрашават членството ѝ в Съюза.

4 На 28 април 2023 г. Съветът на Европейския съюз приема на основание на член 29 ДЕС Решение (ОВППС) 2023/891 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L 114, 2023 г., стр. 15). На същата дата Съветът приема на основание на член 215, параграф 2 ДФЕС Регламент (ЕС) 2023/888 относно ограничителни мерки с оглед на действия, дестабилизиращи Република Молдова (ОВ L 114, 2023 г., стр. 1).

5 Член 1, параграф 1 от Решение 2023/891 предвижда следното:

„Държавите членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през тяхна територия на

а) физически лица, които са отговорни за действия или политики, подкопаващи или застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова или демокрацията, върховенството на закона, стабилността или сигурността в тази държава, или които подкрепят или осъществяват такива действия или политики, чрез някое от следните действия:
   i) възпрепятстване или подкопаване на демократичния политически процес, включително чрез възпрепятстване или сериозно подкопаване на провеждането на избори или опит за дестабилизиране или промяна на конституционния ред;
   ii) планиране, ръководене, участие — пряко или непряко, — подпомагане или улесняване по друг начин на придружени с насилие демонстрации или други актове на насилие; или
   iii) сериозни финансови нарушения по отношение на публични средства и неразрешен износ на капитал […]“.

6 Съгласно предвиденото в член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2023/891 се замразяват всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от физически лица, образувания или органи, които са отговорни за действия или политики, подкопаващи или застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова, или демокрацията, върховенството на закона, стабилността или сигурността в тази държава, или които подкрепят или осъществяват такива действия или политики, чрез някое от трите предвидени в точка 5 по-горе действия.

7 С първоначалните актове името на жалбоподателя е включено в списъците на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, посочени в приложението към Решение 2023/891 и в приложение I към Регламент № 2023/888 (наричани по-нататък „разглежданите списъци“), поради следните основания:

„Ilan Shor е политик, ръководител на политическата партия ȘOR и бизнесмен от Република Молдова, участващ в незаконно финансиране на политически партии в Република Молдова и подбуждане към насилие срещу политическата опозиция. Ръководената от Ilan Shor партия ȘOR участва в дейности по заплащане и обучение на лица с цел предизвикване на безредици и размирици по време на протестите в Република Молдова.

С решение от 13 април 2023 г. Апелативният съд на Кишинев осъди Ilan Shor за измама и изпиране на пари по делото „Банкови измами“ на 15 години лишаване от свобода и конфискация на активи на стойност 254 милиона евро. Според органите на Република

Молдова средствата от тези мащабни банкови измами и връзките с корумпирани олигарси и образувания, базирани в Москва, са били и все още се използват за изкуствено създаване на политически размирици в страната.

Неговите действия, насочени към подкопаване на демокрацията в Република Молдова, включват предоставяне на незаконно финансиране в подкрепа на прокремълската политическа дейност в Република Молдова. Пример за използването на такива средства е организирането на придружени с насилие протести и митинги, предимно в столицата Кишинев, с помощта на протестиращи, платени от партията ŞOR, през периода 2022 и 2023 г.

Като ръководи и планира придружени с насилие демонстрации и извършва сериозни финансови нарушения по отношение на публични средства и неразрешен износ на капитал, Ilan Shor е отговорен за действия, които подкопават и застрашават суверенитета и независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността и сигурността в Република Молдова“.

8 На 31 май 2023 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие на вниманието на лицата, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2023/891, изменено с Решение 2023/1047, и в Регламент 2023/888, прилаган с Регламент за изпълнение 2023/1045 (ОВ C 190, 2023 г., стр. 5). С това известие лицата, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, се уведомяват, че могат да отправят искане до Съвета за преразглеждане на решението за включването им в разглежданите списъци.

9 На 8 юни 2023 г. жалбоподателят иска да му бъдат съобщени доказателствата, въз основа на които името му е включено в разглежданите списъци.

10 На 14 юни 2023 г. Съветът връчва на жалбоподателя документ WK 6381/2023 REV 1, съдържащ отнасящите се до него доказателства (наричан по-нататък „документ WK 6381/2023“).

Факти, настъпили след подаването на жалбата

11 С електронно писмо от 27 февруари 2024 г. Съветът уведомява жалбоподателя за намерението си да запази името му в разглежданите списъци въз основа на мотиви, като цяло идентични с тези, обосновали първоначалното включване на името му там. Съветът му предоставя и документ WK 2428/2024 с доказателства, които обосновават запазването на името му в разглежданите списъци (наричан по-нататък „документ WK 2428/2024“) и го уведомява за възможността да представи становище преди 13 март 2024 г.

12 С електронно писмо от 18 март 2024 г. жалбоподателят представя становището си по електронното писмо от 27 февруари 2024 г. и по документ WK 2428/2024.

13 На 26 април 2024 г. Съветът приема актовете за оставяне в списъците, с които приетите срещу жалбоподателя ограничителни мерки се удължават до 29 април 2025 г.

14 В тези актове за оставяне в списъците Съветът обосновава удължаването на ограничителните мерки спрямо жалбоподателя, като внася две изменения в първоначалните основания, свързани с обстоятелството, че политическата му партия е обявена за противоконституционна през юни 2023 г. Така, в основанията на актовете за оставяне в списъците се уточнява, че от една страна, „[п]реди да бъде обявена за противоконституционна през юни 2023 г., [партията на жалбоподателя] е участвала в дейности по заплащане и подготовка на лица с цел предизвикване на безредици и размирици по време на протестите в Република Молдова“ и от друга страна, „[с]лед като партията [на жалбоподателя] е обявена за противоконституционна, [той] продължава да подпомага руското влияние на политическата сцена на Република Молдова, като незаконно финансира други партии и се опитва да подкупва политици“.

15 С електронно писмо от 29 април 2024 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя за решението си да запази името му в разглежданите списъци и за възможността да представи ново становище преди 1 ноември 2024 г.

Искания на страните

16 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваните актове, доколкото се отнасят до него;

– да осъди Съвета да заплати сумата от 100 000 евро за поправяне на неимуществените вреди, понесени поради приемането на първоначалните актове;

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

17 Съветът моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– при условията на евентуалност, в случай на отмяна на Решение 2023/1047 или на Решение 2024/1244, да разпореди запазване на тяхното действие до датата на изтичане на срока за обжалване по член 56, първа линея от Статута на Съда на Европейския съюз или, ако в този срок бъде подадена жалба, до евентуалното ѝ отхвърляне,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

18 Европейската комисия моли Общия съд да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По исканията за отмяна на обжалваните решения

19 От мотивите за включване и запазване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци изрично е видно, че са му наложени ограничителни мерки, тъй като Съветът го е счел за отговорен за действия, подкопаващи и застрашаващи суверенитета и

независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността и сигурността в нея поради две от трите действия, посочени в член 1, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2023/891.

20 От една страна, Съветът упреква жалбоподателя в ръководене и планиране на придружени с насилие демонстрации в Република Молдова, по смисъла на критерия, посочен в член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 2, параграф 1, буква а), подточка ii) от Решение 2023/891, както и в член 2, параграф 3, буква а), подточка ii) от Регламент 2023/888 (наричан по-нататък „критерий ii)“. От друга страна, според Съвета жалбоподателят е отговорен за сериозни финансови нарушения по отношение на публични средства и неразрешен износ на капитал, по смисъла на критерия, предвиден в член 1, параграф 1, буква а), подточка iii) и член 2, параграф 1, буква а), подточка iii) от Решение 2023/891, както и в член 2, параграф 3, буква а), подточка iii) от Регламент 2023/888 (наричан по-нататък „критерий iii)“.

21 С оглед на алтернативния им характер, за да бъдат правно обосновани обжалваните актове, достатъчно е някой от двата критерия, използвани от Съвета за включване и запазване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, да е изпълнен, както впрочем признават страните в съдебното заседание (вж. в този смисъл решение от 28 ноември 2013 г., Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, т. 72 и цитираната съдебна практика). Ето защо Общият съд счита за уместно да разгледа първо основанията и доводите, с които жалбоподателят оспорва законосъобразността на обжалваните актове, доколкото се основават на критерий ii).

22 В това отношение, в подкрепа на жалбата си жалбоподателят привежда четири основания, а именно, първо — възражение за незаконосъобразност на Решение 2023/891 и на Регламент 2023/888, второ — нарушение на задължението за мотивиране и на правото на ефективна съдебна защита, които следва да бъдат разгледани на първо място, трето — грешки в преценката, и четвърто — нарушения на основните права.

По второто основание — нарушения на задължението за мотивиране и на правото на ефективна съдебна защита.

23 Жалбоподателят изтъква, че обжалваните актове не са достатъчно мотивирани, което го възпрепятства да се защити и така нарушава правото му на ефективна съдебна защита.

24 По-специално, доколкото в тях той е обвинен в „ръководене и планиране на придружени с насилие демонстрации“, мотивите на обжалваните актове не му позволявали да разбере конкретно в какви действия е обвинен. Мотивите на обжалваните актове били неточни и фактите, на които се основал Съветът, за да счете, че този критерий е изпълнен, не можели да бъдат установени.

25 Съветът оспорва тези доводи.

26 Съгласно съдебната практика мотивите към акт на Съвета, с който се налага ограничителна мярка, трябва да разкриват не само правното основание на тази мярка, но и специфичните и конкретни причини, поради които при упражняване на оперативната си самостоятелност Съветът приема, че спрямо съответното лице следва да се вземе такава мярка (вж. решение от 13 септември 2018 г., Sberbank of Russia/Съвет, T-732/14, EU:T:2018:541, т. 97 и цитираната съдебна практика).

27 Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 15 ноември 2012 г., Съвет/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, т. 53 и цитираната съдебна практика).

28 В случая правните основания на обжалваните актове могат лесно да бъдат установени, тъй като изрично произтичат от мотивите, припомнени в точки 7 и 14 по-горе.

29 Всъщност, както бе установено в точка 19 по-горе, Съветът е приел, че жалбоподателят е отговорен за действия, подкопаващи и застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността и сигурността в нея поради две от трите действия, посочени в член 1, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2023/891, както и в член 2, параграф 3, буква а) от Регламент 2023/888, а именно критерии ii) и iii).

30 Що се отнася до критерий ii), Съветът е изложил разбираемо и недвусмислено специфичните и конкретни причини, поради които е счел, при упражняване на правото си на самостоятелна преценка, че ръководените и планирани от жалбоподателя демонстрации го правят отговорен за действия, подкопаващи и застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността и сигурността на тази държава.

31 Всъщност, от една страна, Съветът посочва, че жалбоподателят е участвал в подбуждане към насилие срещу настоящото правителство на Република Молдова. От друга страна го обвинява в поддържане на проруска политическа подкрепа в страната, а именно като плаща на лица за участие в организираните от неговата партия демонстрации и ги обучава за изкуствено създаване на безредици в страната.

32 Съгласно цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика тези обстоятелства трябва да се разглеждат в светлината на контекста, в който са приети обжалваните актове. В това отношение, от съображения 1—12 от Решение 2023/891 по същество следва, че Съветът е поел ангажимент да предоставя подкрепа на Република Молдова срещу дестабилизиращите действия, извършвани с помощта и в интерес на Руската федерация с цел да възпрепятства членството на Молдова в Съюза, по-специално като се насочи към лица, които чрез актове на насилие като тези, в които е обвинен жалбоподателят, представляват заплаха за демокрацията и върховенството на закона, както и за стабилността и сигурността на Република Молдова.

33 Предвид този контекст, съгласно критерий ii), мотивите на обжалваните актове са достатъчни, за да позволят на жалбоподателя да се защити и разбере специфичните и конкретни причини за включването и запазването на името му в разглежданите списъци, а на Общия съд — да извърши контрол на тяхната законосъобразност.

34 Освен това, доколкото се основават на критерий ii), важно е да се отбележи, че обжалваните актове не се опират на Решение от 13 април 2023 на Апелативния съд на Кишинев (Молдова), посочено в обжалваните актове, за да се обоснове включването и запазването на името на жалбоподателя само на критерий iii).

35 Следователно, за да изпълни задължението си да мотивира приемането на обжалваните актове въз основа на критерий ii), Съветът не е бил длъжен да изтъкне причините, поради които е счел, че това съдебно решение е прието при спазване на правото на жалбоподателя на защита и на правото му на ефективна съдебна защита, както изисква съдебната практика, изведена по-специално от решение от 19 декември 2018 г., Azarov/Съвет (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), както впрочем жалбоподателят признава в съдебното заседание.

36 Накрая, трябва да се отхвърли доводът срещу актовете за оставяне в списъците, изведен от това, че в писмената защита и в дупликата Съветът потвърдил, че името на жалбоподателя е включено в разглежданите списъци на основание на критерия по член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Решение 2023/891 относно лицата, възпрепятстващи или подкопаващи демократичния политически процес в Република Молдова. Всъщност въпросът дали мотивите на обжалваните актове са достатъчни не може да се преценява с оглед на съдържанието на представените от Съвета писмени изявления, още повече че той признава, че в тях има техническа грешка по този въпрос.

37 С оглед на гореизложеното второто основание трябва да се отхвърли по същество.

По първото основание — възражение за незаконосъобразност на Решение 2023/891 и Регламент 2023/888

38 Първото основание по същество е разделено на пет части, в които се твърди, първо, липса на правно основание на Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, второ, нарушение на принципа на пропорционалност, трето, нарушение на принципа на правната сигурност, четвърто, злоупотреба с власт и пето, нарушение на член 2, член 8 и член 21, параграф 1 ДЕС.

– *По компетентността на Общия съд*

39 Съветът поддържа, че с първото основание жалбоподателят иска от Общия съд да обяви Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 за неприложими в тяхната цялост. В приложение на член 24, параграф 1, втора алинея ДЕС и на член 275 ДФЕС Общият съд не е компетентен да се произнася по въпроса дали е целесъобразно приемане на тези актове в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС).

40 Жалбоподателят оспорва тези доводи.

41 Действително, съгласно член 275, първа алинея ДФЕС съдът на Съюза не е компетентен по отношение на разпоредбите относно ОВППС, както и по отношение на актовете, приети въз основа на тези разпоредби.

42 Въпреки това, съгласно член 275, втора алинея ДФЕС, съдът на Съюза е компетентен да се произнася по исковете, заведени при условията, предвидени в член 263, четвърта алинея ДФЕС относно контрола за законосъобразност на решенията, предвиждащи ограничителни мерки спрямо физически или юридически лица и приети от Съвета на основание глава 2 на дял V от Договора за ЕС. Тази разпоредба не изключва възможността да се оспори, инцидентно на основание член 277 ДФЕС, законосъобразността на акт с общо приложение в подкрепа на искане за отмяна на индивидуална ограничителна мярка (вж. в този смисъл решение от 28 януари 2016 г., Azarov/Съвет, T-331/14, EU:T:2016:49, т. 62).

43 Въпреки това, тъй като целта на член 277 ДФЕС не е да позволи на страните да оспорват приложимостта на всеки акт с общо приложение, независимо дали това е в полза на предявения иск или подадената жалба, обхватът на възражението за незаконосъобразност трябва да бъде сведен до необходимото за разрешаването на спора (вж. решение от 30 април 2019 г., Wattiau/Парламент, T-737/17, EU:T:2019:273, т. 56 и цитираната съдебна практика). Така по повод на искане за отмяна на решения на Съвета, налагащи ограничителни мерки срещу физически или юридически лица, Общият съд е приел, че е допустимо да се повдигне възражение за незаконосъобразност на разпоредбата на акта с общо приложение, предвиждаща критерия, по силата на който името на заинтересованото лице е включено в разглежданите списъци (вж. в този смисъл решение от 15 септември 2016 г., Yanukovych/Съвет, T-348/14, EU:T:2016:508, т. 57—59 и цитираната съдебна практика).

44 Ето защо в случая Общият съд е компетентен да разгледа възражение за незаконосъобразност, ограничено до разпоредбите на Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, предвиждащи критерии ii) и iii) — нещо, което Съветът впрочем признава в отговор на въпрос на Общия съд, поставен в съдебното заседание.

45 Затова, предвид точка 21 по-горе, следва да се разгледа първото основание, доколкото оспорва законосъобразността на разпоредбите, предвиждащи критерий ii).

– По първото основание в първата му част — липса на правно основание на Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, първото основание в четвъртата му част — злоупотреба с власт, и първото основание в петата му част — нарушение на член 2, член 8 и член 21, параграф 1 ДЕС

46 В рамките на първото основание в първата, четвъртата и петата му част, които следва да бъдат разгледани заедно, жалбоподателят по същество поддържа, че Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 преследват цели, различни от тези, които Съветът е оправомощен да преследва в рамките на ОВППС.

47 Според жалбоподателя целта да се улесни присъединяването на трета държава в Съюза не е сред целите на ОВППС, тъй като процесът по присъединяване се урежда от член 49 ДЕС, който не е в глава от Договора, отнасяща се до ОВППС. Освен това, Съветът всъщност преследвал целта да попречи на вътрешния демократичен процес на съседна държава, поради което използването на член 29 ДЕС и на член 215, параграф 2 ДФЕС за да се обоснове приемането, съответно, на Решение 2023/891 и на Регламент 2023/888 представлявало злоупотреба с власт. Според жалбоподателя целта на тези ограничителни мерки била единствено за цел да се фокусират върху някои членове на политическата опозиция, по искане на молдовското правителство, което представлявало намеса във вътрешния демократичен политически процес на Република Молдова в нарушение на член 2, член 8 и член 21, параграф 1 ДЕС.

48 Съветът, подпомаган от Комисията, оспорва тези доводи.

49 В случая правното основание на Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 е съответно, член 29 ДЕС и член 215, параграф 2 ДФЕС, тоест относимите правни основания в областта на ОВППС, което не е оспорено само по себе си от жалбоподателя. Всъщност доводите му налагат по-скоро да се провери дали тези актове действително се вписват в рамките на ОВВПС.

50 В това отношение, предвид широкия обхват на целите и задачите на ОВППС, изложени в член 3, параграф 5 и член 21 ДЕС, както и в конкретните разпоредби относно тази политика, по-специално членове 23 и 24 ДЕС, съдът на Съюза признава на Съвета широка свобода на преценка при определянето на предмета на ограничителните мерки, които Съюзът приема в областта на ОВППС (вж. решение от 27 юли 2022 г., RT France/Съвет, T-125/22, EU:T:2022:483, т. 52 и цитираната съдебна практика).

51 Контролът върху избора на правното основание на разглеждания акт следва да се извършва с оглед на обективни критерии, които могат да бъдат предмет на съдебен контрол, сред които са целта и съдържанието на акта (вж. в този смисъл решение от 5 март 2015 г., Ezz и др./Съвет, C-220/14 P, EU:C:2015:147, т. 42 и цитираната съдебна практика).

52 В случая, съгласно съображение 11 от Решение 2023/891 има за цел да наложи ограничения за пътуване и мерки за замразяване на активи срещу лица, отговорни за действия или политики, подкопаващи или застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността или сигурността в тази държава, или които подкрепят или осъществяват такива действия или политики, и свързани с тях лица, образувания или органи.

53 Съгласно съображение 2 от Решение 2023/891 тези ограничителни мерки се вписват в рамките на политика на подкрепа за настоящото ръководство на Република Молдова, страна — кандидатка за членство в Съюза, с цел да укрепи устойчивостта, сигурността, стабилността, икономиката и енергийните доставки на страната в контекста на дестабилизиращите дейности на външни участници.

54 Тази политика на подкрепа сама по себе си е част от контекста, припомнен в съображения 3 и 4 от Решение 2023/891, съгласно който молдовското правителство е постигнало значителен напредък в укрепването на демокрацията и върховенството на закона, както и в борбата с корупцията, като същевременно се справя и с множество кризи и все по-често се сблъсква с преки заплахи за стабилността си, идващи както от вътрешни групи с лични интереси, така и от Руската федерация, които често се обединяват в опитите си да отклонят страната от пътя на реформите. От съображение 6 от това решение също така е видно, че според преценката на Съвета такива дестабилизиращи действия изискват незабавна реакция, като се има предвид значението на стабилността на Република Молдова като страна — кандидатка за членство в ЕС, граничеща със Съюза.

55 Именно в този контекст в съображение 7 от Решение 2023/891 Съветът посочва, че лицата, отговорни за актове на насилие, представляват заплаха за демокрацията и върховенството на закона, както и за стабилността и сигурността на Република Молдова.

56 Ето защо, като се имат предвид неговите цел и съдържание, Решение 2023/891 е пряко свързано с целите на ОВППС, посочени в член 21, параграф 2, буква б) ДЕС, тъй като то по същество се стреми да укрепи и подкрепи демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова.

57 В този смисъл следва да се приеме, че планирането, ръководенето или участието в придружени с насилие демонстрации или в други актове на насилие може да обоснове действие на Съюза в рамките на ОВППС, основано на целта да се укрепи и подкрепи демокрацията и върховенството на закона в трета страна.

58 Всъщност, за разлика от мирните демонстрации, които са съществена съставна част на демокрацията в правовата държава, придружените с насилие демонстрации са в състояние да навредят на правните и институционалните основи на съответната страна и не произтичат от основното право на свобода на мирни събрания, гарантирано от член 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“) и от член 12, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

59 От това следва, че критерий ii) е можело да бъде въведен в правния ред на Съюза чрез Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, основани съответно на член 29 ДЕС и член 215, параграф 2 ДФЕС.

60 Доводите на жалбоподателя не опровергават този извод.

61 Най-напред, следва да се отхвърли доводът, че в стремежа си да улесни членството в Съюза на страна кандидатка, Съветът е преследвал цел, която няма връзка с ОВППС.

62 Всъщност, зачитането на върховенството на закона — основополагаща ценност на Съюза — е предварително условие за членство в него, а член 21, параграф 2, буква б) ДЕС оправомощава Съвета да приема ограничителни мерки за укрепване, по-специално, на върховенството на закона в трета страна. Ето защо Съветът е компетентен да приема ограничителни мерки, чиято цел е да укрепят върховенството на закона в трета страна — кандидатка за членство в Съюза.

63 По-нататък, доводът на жалбоподателя за злоупотреба с власт не може да бъде приет. Всъщност, съгласно постоянната съдебна практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако са налице обективни, относими и непротиворечиви доказателства, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне цели, различни от целите, с оглед на които е предоставено съответното правомощие, или да избегне процедура, специално предвидена от Договорите, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (вж. решение от 15 ноември 2023 г., OT/Съвет, T-193/22, EU:T:2023:716, т. 208 и цитираната съдебна практика).

64 Жалбоподателят обаче не е привел такива доказателства, от които може да се установи, че Съветът е преследвал цели, различни от целта, произтичаща от Решение 2023/891. По-специално, самият факт, че Съветът е отговорил положително на искане за подкрепа от Съюза срещу дейностите, застрашаващи да дестабилизират Република Молдова, не означава, че приетите по тази линия актове са опорочени от злоупотреба с власт. Освен това, твърдението, че ограничителните мерки са създадени „за да бъдат насочени […] конкретно към основните лидери на опозицията“ противоречи на общата формулировка на разглежданите критерии за включване, която ги прави приложими спрямо други категории лица, които не са политически личности.

65 Накрая, след като е установено, че Съветът е бил оправомощен да приеме Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, по-специално за да подкрепи демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова в съответствие с член 21, параграф 2, буква б) ДЕС, доводите за нарушение на член 2, на член 8 и на член 21, параграф 1 от този договор не могат да бъдат приети.

66 Противно на твърдяното от жалбоподателя в изявлението за изменение на жалбата, предходните изводи не се опровергават и от факта, че Съветът е отбелязал, че не разполага с документи относно отправеното от Република Молдова искане за подкрепа, посочено в съображение 10 от Решение 2023/891.

67 В това отношение жалбоподателят не обяснява как липсата на документ относно това искане би позволила да се докаже, че Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 са по някакъв начин незаконосъобразни.

68 Ето защо първото основание в първата, четвъртата и петата му част трябва да бъде отхвърлено по същество.

– По първото основание във втората му част — нарушение на принципа на пропорционалност

69 Жалбоподателят изтъква, че възприетото от Съвета тълкуване на критерий ii) е непропорционално и води до това, че много политици в Съюза биха могли да го изпълнят. Според него, с оглед на основното право на свобода на мирни събрания, единствено демонстрациите, организирани умишлено с цел извършване на актове на насилие, биха могли да бъдат обект на ограничителни мерки.

70 Съветът, подкрепен от Комисията, оспорва тези доводи.

71 В това отношение, що се отнася до съдебния контрол за спазването на принципа на пропорционалност Съдът е постановил, че на законодателя на Съюза следва да се признае широко право на преценка в областите, които предполагат той да направи избор от политическо, икономическо и социално естество и в които е призван да извършва комплексни преценки. Оттук Съдът е стигнал до извода, че единствено явно неподходящият характер на приета в тези области мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на такава мярка (вж. решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 146 и цитираната съдебна практика).

72 В случая, противно на това, което жалбоподателят поддържа по същество, кръгът на лицата, потенциално засегнати от основаните на критерий ii) ограничителни мерки, не може да се разглежда като непропорционален.

73 Всъщност, от самия текст на член 1, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 2, параграф 1, буква а), подточка ii) от Решение 2023/891 е видно, че не всяко планиране, ръководене или участие в придружена с насилие демонстрация или в други актове на насилие, обосновава приемането на ограничителни мерки.

74 Най-напред, за да бъдат приети ограничителни мерки въз основа на този критерий, е необходимо действията на съответното лице да могат да подкопаят или застрашат суверенитета и независимостта на Република Молдова или демокрацията, върховенството на закона, стабилността или сигурността в тази държава. С други думи, тези действия трябва да са годни да накърнят институционалните и правните основи на тази страна (вж. по аналогия решение от 15 септември 2016 г., Yanukovych/Съвет, T-346/14, EU:T:2016:497, т. 101).

75 По-нататък, както изтъква жалбоподателят, използването на думите „придружени с насилие демонстрации“ и „други актове на насилие“ непременно предполага, че ограничителните мерки не могат да бъдат приемани срещу лица, отговорни за планирането, ръководенето или участието в демонстрации, обхванати от правото на свобода на мирни събрания, залегнало в член 11 от ЕКПЧ и член 12, параграф 1 от Хартата.

76 В това отношение от практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 11 от ЕКПЧ — която следва да се има предвид, в приложение на член 52, параграф 3 от Хартата, за определяне на смисъла и обхвата на правото на свобода на мирни събрания, заложено в член 12, параграф 1 от нея — произтича, че не всяка демонстрация, в рамките на която е установено насилие, може да обоснове приемането на ограничителни мерки спрямо организаторите ѝ.

77 Според Европейския съд по правата на човека правото на свобода на мирни събрания се прилага за всички събирания с изключение на тези, при които организаторите или участниците са водени от свързани с насилие намерения, подстрекават към насилие или по друг начин не признават основите на демократичното общество (вж. ЕСПЧ, 15 октомври 2015 г., Kudrevičius и др./Литва, CE:ECHR:2015:1015JUD003755305, т. 92 и цитираната съдебна практика). Освен това, едно лице не престава да се ползва от правото на свобода на мирни събрания поради спорадични актове на насилие или други укорими действия, извършени от други лица по време на демонстрацията, стига намеренията или поведението на съответното лице да продължават да бъдат мирни (вж. ЕСПЧ, 5 януари 2016 г., Фрумкин с/у Русия, CE:ECHR:2016:0105JUD007456812, т. 99 и цитираната съдебна практика).

78 Накрая, съществува разумна взаимовръзка между критерий ii) и целите, преследвани с Решение 2023/891 и Регламент 2023/888. Всъщност, доколкото Съветът е възнамерявал да окаже подкрепа по-специално на демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова, като предотврати заплахата провеждани от външни лица дестабилизиращи действия да попречат на членството на тази страна в Съюза, подходът фокусът да се насочи към лицата, отговорни за планирането, ръководенето или участието в придружени с насилие демонстрации или в други актове на насилие, които могат да компрометират това членство, е съгласуван отговор на тези цели.

79 С оглед на гореизложеното, критерий ii) не изглежда явно неподходящ с оглед на преследваните от Съвета цели.

80 Поради това първото основание във втората му част трябва да се отхвърли по същество.

– По първото основание в третата му част — нарушение на принципа на правната сигурност

81 Според поддържаното от жалбоподателя Съветът е нарушил принципа на правната сигурност, тъй като критериите, предвидени в Решение 2023/891 и Регламент 2023/888, правели невъзможно лицето да избегне ограничителните мерки, независимо от поведението му. В това отношение, в отговора си от 13 май 2024 г. на искане от жалбоподателя за достъп до документи на основание на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), Съветът потвърдил, че

оповестяването на актовете за подготовка на обжалваните актове рискува да лиши ограничителните мерки от тяхното полезно действие, като покаже как засегнатите лица биха могли по-лесно да избегнат режима на ограничителни мерки, което е несъвместимо с принципа на правната сигурност.

82 Освен това според жалбоподателя целта на критерий ii) била да наложи с обратно действие наказания за минало поведение и не бил достатъчно ясен.

83 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва тези доводи.

84 Принципът на правната сигурност предполага законодателството на Съюза да бъде сигурно и прилагането му да бъде предвидимо за правните субекти (вж. решение от 17 февруари 2017 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, T-14/14 и T-87/14, EU:T:2017:102, т. 192 и цитираната съдебна практика). Това законодателство трябва да бъде ясно и прецизно, за да могат правните субекти да установят недвусмислено какви са техните права и задължения и да действат съобразно с тях (вж. решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 161 и цитираната съдебна практика).

85 В случая, най-напред, жалбоподателят не е идентифицирал аспектите на критерий ii), които според него са неясни или неточни.

86 По-нататък, трябва да се отхвърли твърдението, че целта на критерий ii) е да наложи наказания на някои лица поради тяхно минало поведение.

87 Всъщност, като цяло, ограничителните мерки нямат характер на наказания, тъй като въпросните средства са замразени като охранителна и следователно временна мярка.

88 В случая охранителното естество на ограничителните мерки се потвърждава в съображения 4 и 5 и 7—10 от Решение 2023/891, от които е видно, че различните предвидени в него критерии за включване имат за цел борба с актове на дестабилизиране, представляващи „заплаха“ за демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова.

89 С други думи, лицата, отговорни за такива дестабилизиращи действия, не са санкционирани за миналото си поведение, а са им наложени ограничителни мерки, тъй като Съветът е счел, че поради действията си те представляват, към деня на приемане на тези мерки, заплаха за демокрацията и върховенството на закона в тази страна.

90 Така, по същество мерките са предназначени да предотвратят извършването на такива действия или тяхното повтаряне и по-скоро се основават на оценка за настоящата или бъдеща заплаха, отколкото на преценката на минало поведение (вж. по аналогия решение от 23 октомври 2008 г., People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет, T-256/07, EU:T:2008:461, т. 110). Всяко друго тълкуване би довело до изискване Съвета да се основе единствено на действия, последвали въвеждането на разглежданите критерии, което би лишило от ефикасност правомощията, които са му предоставени с член 29 ДЕС и член 215 ДФЕС.

91 Накрая, не може да бъде прието твърдението, че този критерий бил формулиран така че било невъзможно да се избегнат ограничителните мерки.

92 Всъщност, действието на ограничителните мерки винаги зависи от това дали още са налице фактическите и правните обстоятелства, поради които са приети, както и от необходимостта да бъдат оставени в сила с оглед на осъществяването на техните цели. Съответно при периодичното преразглеждане на тези ограничителни мерки Съветът трябва да актуализира преценката на положението и да направи равносметка на тяхното въздействие, за да определи дали те са позволили да се постигнат целите, преследвани с първоначалното включване на имената и респективно на наименованията на съответните лица и образувания в спорния списък, или все още е възможно да се направи същият извод за посочените лица и образувания (вж. решение от 15 ноември 2023 г., OT/Съвет, T-193/22, EU:T:2023:716, т. 168 и цитираната съдебна практика).

93 В това отношение, доводът, изведен от съдържанието на отговора на Съвета от 13 май 2024 г. на потвърдителното заявление за достъп, което представителите на жалбоподателя подават на основание на Регламент № 1049/2001, също не позволява да се установи, че Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 не спазват принципа на правната сигурност.

94 Всъщност практика целта на този довод е да оспори законосъобразността на решението на Съвета от 13 май 2024 г. за частичен отказ на достъп до някои документи. Тъй като срещу това решение е можело да бъде подадена жалба за отмяна по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, жалбоподателят не може да се позовава на неговата незаконосъобразност в рамките на настоящото производство (вж. по аналогия решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 128 и цитираната съдебна практика).

95 Следователно първото основание в третата му част трябва да се отхвърли по същество.

96 С оглед на гореизложеното първото основание трябва да бъде отхвърлено в неговата цялост по същество.

По третото основание — грешки в преценката

97 От една страна, жалбоподателят поддържа, че на статиите в пресата, съдържащи се в преписката с доказателства на Съвета, не може да се придаде доказателствена стойност, тъй като молдовската преса не е независима. Освен това Съветът можел да се основе на такива статии в пресата само когато не разполага с разследващи правомощия в трета страна. В случая делегацията на Съюза в Република Молдова била напълно в състояние да провежда разследвания на място.

98 От друга страна, събиранията от 19 юни 2022 г. и от 12 март 2023 г. не можели да се квалифицират като „придружени с насилие“ по смисъла на критерий ii).

99 Според жалбоподателя тези демонстрации, в които били отправени легитимни искания срещу понижаване на жизнения стандарт в Република Молдова, са се провели мирно и нямали никаква връзка с опити за дестабилизиране на страната. Напротив, те отразявали единствено работата на демократично избраната опозиция. Освен това, за единствените действия на насилие, констатирани по време на тези събирания, била укорима полицията, която блокирала достъпа на участниците до местата за събиране и задържала протестиращи без основание. Също така не било незаконосъобразно лица да получат възнаграждение за участие в демонстрациите. В това отношение целта на изтъкнатото от Съвета финансиране била единствено да осигури превоза на протестиращите и да им предложи храна и оборудване, за да им позволи да участват в демонстрациите. Накрая,

жалбоподателят оспорва, че е организирал „пътувания“ в Турция за обучение на млади молдовци в техниките, които позволяват провокирането на масови безредици по време на демонстрациите. Поддържа, че партията му, която има опит в организиране на събития, само е подпомогнала младежка организация да резервира хотел в Турция и да планира дейности.

100 Колкото до актовете за оставяне в списъците, жалбоподателят поддържа, че разследванията и съдебните производства, образувани в контекста на голяма корупция и без да е гарантирано спазване на правото на защита, не могат да послужат като оправдание името му да бъде оставено в тези списъци. Освен това той добавя, че съдържащите се в документ WK 6381/2023 статии са на повече от година и че Съветът не е дал обяснение как след разпускане на партията му през юни 2023 г. е продължил да планира придружени с насилие демонстрации по смисъла на критерий ii).

101 Съветът, подпомаган от Комисията, оспорва тези доводи.

– По доказателствата, взети предвид от Съвета в подкрепа на преценката, че жалбоподателят е планирал и ръководил придружени с насилие демонстрации по смисъла на критерий ii)

102 Първо, що се отнася до това дали Съветът е можел да приеме обжалваните актове, без самият той да извърши проверки на място, следва да се припомни, че при липсата на разследващи правомощия в трети държави преценката на органите на Съюза, приемащи ограничителни мерки, следва всъщност да се основава на публично достъпни източници на информация, доклади, статии в пресата или на други подобни източници на информация (вж. решение от 20 март 2024 г., Белшина/Съвет, T-115/22, EU:T:2024:187, т. 68 и цитираната съдебна практика).

103 В случая това, че Съюзът разполага с делегация в Република Молдова, не означава, че той има разследващи правомощия в тази страна. Всъщност тази делегация не е компетентна да провежда разследвания на молдовска територия, за да издирва доказателства, които могат да обосноват приемането на ограничителни мерки от Съвета.

104 Фактът, че разглежданият режим на ограничителни мерки е приет в отговор на искане за подкрепа на Република Молдова, както и обстоятелството, че става въпрос за страна — кандидатка за членство в Съюза, не опровергават констатацията, за Съюзът няма разследващи правомощия в тази трета страна.

105 Следователно, за да приеме обжалваните актове Съветът е можел да се основе на общественодостъпна информация, като връзки към интернет сайтове, статии в пресата и екранни снимки, свързани с планираните от жалбоподателя и партията му демонстрации.

106 Второ, що се отнася до надеждността на доказателствата, на които Съветът се позовава за приемането на обжалваните актове, следва да се припомни, че водещият принцип в правото на Съюза е принципът на свободата при събиране на доказателствата, от който следва, че когато едно доказателство е придобито правомерно, единственият релевантен критерий за преценка на доказателствената сила на редовно представени доказателства е тяхната убедителност (вж. решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 65 и цитираната съдебна практика).

107 Предвид това, именно жалбоподателят следва да посочи точно кои доказателства биха могли да породят съмнения относно тяхната надеждност (вж. решение от 8 март 2023 г., Assaad/Съвет, T-426/21, EU:T:2023:114, т. 86 и цитираната съдебна практика).

108 В този контекст, при липсата на конкретни доводи по отношение на доказателствата, на които Съветът се е позовал, за да приеме обжалваните актове съгласно критерий ii), общото представяне от жалбоподателя на „молдовския медиен пейзаж“ не е достатъчно, за да лиши от доказателствена стойност съдържащите се в тези документи статии в пресата, които, впрочем, произлизат не само от молдовски, но и от румънски, английски и американски източници, чиято надеждност не се оспорва.

109 Всъщност, като пример, жалбоподателят критикува предполагаемата липса на независимост на интернет сайтовете „anticorupție.md“ и „deschide.md“.

110 При все това, от една страна, всеки от документите WK 6381/2023 и WK 2428/2024 съдържа само една статия в пресата, произлизаща от интернет сайта „anticorupție.md“ и се отнасят единствено до твърдения на жалбоподателя за незаконно финансиране на политически партии, което го прави отговорен за сериозни финансови нарушения по отношение на публични средства по смисъла на критерий iii). Ето защо тези статии не подкрепят преценката на Съвета, че жалбоподателят е отговорен за планирането и ръководенето на придружени с насилие демонстрации по смисъла на критерий ii). Затова те са неотносими при преценката на законосъобразността на обжалваните актове, доколкото се основават на критерий ii).

111 От друга страна, що се отнася до критиките по отношение на интернет сайта „deschide.md“, достатъчно е да се приеме, че преписките с доказателства на Съвета не съдържат нито една статия в пресата с източник този сайт.

112 При тези условия, доводите, че доказателствата, съдържащи се в документи WK 6381/2023 и WK 2428/2024, нямат доказателствена стойност, трябва да бъдат отхвърлени като неотносими.

– По основателността на мотивите, обосноваващи включването и запазването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци по силата на критерий ii)

113 От самото начало е важно да се установи, че жалбоподателят не оспорва, че партията му е планирала няколко демонстрации в Кишинев срещу правителството през 2022 г. и 2023 г.

114 С оглед на припомнената в точка 76 по-горе съдебна практика, за да може тези демонстрации да се квалифицират като „придружени с насилие“ по смисъла на критерий ii), следва да се разгледа дали Съветът е доказал фактите, за които носи тежестта на доказване, като е привел набор от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи, че в качеството си на водач на планираната въпросните демонстрации партия жалбоподателят е бил подбуден от свързани с насилие намерения, подстрекавал е към насилие или по друг начин не признава основите на демократичното общество.

115 В това отношение, на първо място, от доказателства № 9 и 17 от документ WK 6381/2023, а именно статии, публикувани съответно на 7 март 2023 г. на интернет сайта „hotnews.ro“ и на 17 април 2023 г. на интернет сайта на вестник Times, е видно, че между 3 и 6 март 2023 г.

партията на жалбоподателя е организирала пътуване до Белек (Турция), с цел да бъдат обучени около 80 лица в техники, които позволяват създаването на масови размирици по време на демонстрации, по-специално чрез насърчаване на сблъсъци с полицията посредством опити за разбиване на кордони и хвърляне на камъни или димки.

116 По този въпрос жалбоподателят не отрича, че с помощта на партията му е било организирано пътуване в Турция. При все това поддържа, че става въпрос за ваканция на членове на младежка организация и че партията му само ги е подпомогнала за резервирането на хотел и организирането на дейности, тъй като е имала „повече опит в организирането на такъв вид събития“.

117 Това твърдение обаче не е подкрепено от никакво доказателство, приложено в преписката.

118 По-конкретно жалбоподателят не представя никакво доказателство, въз основа на което Общия съд може да прецени дали участието на партията му в организацията на това пътуване се е ограничило до резервиране на хотел и организиране на дейности, или, по-общо, дали партията му е организирала други такива пътувания в миналото. В това отношение от устава на партията му, представен в приложение A.7 от жалбата, не проличава, че предметът ѝ на дейност е организирането на ваканции в чужбина, което по-скоро прави неубедително твърдението, че партията му има опит в организирането на такъв вид събития.

119 От това следва, че посоченото в мотивите на обжалваните актове, а именно че жалбоподателят е участвал в обучението на лица с цел провокиране на безредици и размирици по време на демонстрациите в Република Молдова, не съдържа грешка в преценката.

120 На второ място, множество доказателства показват конкретно, точно и съгласувано, че много лица са били избрани и са получили възнаграждение от партията на жалбоподателя, за да участват в разглежданите демонстрации. По-специално е видно, че намерението на жалбоподателя е било да накара да участват в тези демонстрации някои лица с особен профил, които са в състояние по време на демонстрациите да пораждат безредици и размирици, с цел да сплашат правителството.

121 В това отношение доказателство № 13 от документ WK 6381/2023, а именно статия, публикувана на 3 октомври 2022 г. на интернет сайта „Zdg.md“, представя разследване, провеждано от журналисти, внедрили се в планирана от партията на жалбоподателя демонстрация.

122 Най-напред, тази статия хвърля светлина върху сложния план на партията на жалбоподателя да подбере лица, да ги отведе с микробус до мястото на демонстрацията и да им плати възнаграждение, вариращо от 200 до 400 молдовски леи (MDL) (около 10—20 EUR) срещу няколкочасово участие в демонстрациите. Според тази статия на други лица са платени до 200 щатски долара (USD) (около 185 евро) за двудневно къмпингуване в палатките, инсталирани пред молдовския парламент.

123 По-нататък, в тази статия са описани техниките, използвани от представителите на партията за прикриване на маневрите си. От една страна, са използвали помежду си шифрован език, когато са общували по въпроса за възнаграждението, плащано на наеманите от тях лица. От друга страна, в случай на проверки от полицията, те раздали на

всяко лице автобусен билет, за да може да твърди, че е искало да пристигне на демонстрациите със собствени средства и че микробусът на партията на жалбоподателя го е качило по пътя.

124 Накрая, от тази статия е видно, че представителите на партията на жалбоподателя са давали указания на присъстващите лица, така че да демонстрират активно. Тези, които са показвали по-малко ентусиазъм, са били порицавани.

125 Наличието на възнаграждение, плащано на лицата, наети да участват в демонстрациите, се потвърждава от доказателство № 20 от документ WK 6381/2023, а именно статия, публикувана на 28 октомври 2022 г. на интернет сайта на вестник Washington Post, в която се упоменава задържането на 24 лица, в това число членове на партията на жалбоподателя, както и конфискуването на 20 чанти, пълни с банкноти на обща сума от 3,5 млн. MDL (около 183 000 евро), предназначени да бъдат използвани за финансиране на демонстрациите.

126 Фактът, че част от лицата, присъстващи на демонстрациите, е била избрана от партията на жалбоподателя, е подкрепен и от доказателства № 18 и 19 от документ WK 6381/2023, а именно статии, публикувани на 17 февруари 2023 г. на интернет сайта на вестник Times.

127 Всъщност в тези статии се обяснява, като се препредава по-специално изявление на един от внедрените в демонстрациите журналисти, че жалбоподателят е избирал членове на паравоенни групи и бивши войници и полицейски служители, за да предизвика обществени безредици по време на тези събирания.

128 От гореизложеното следва, че противно на твърдяното от жалбоподателя, планирането на демонстрациите е надхвърляло обикновеното осигуряване на превозни средства за пристигане на място.

129 Приведените от Съвета доказателства сочат по-специално, че партията е обучила и избрала лица с много особен профил, в състояние да пораждат насилие и да участват в демонстрации поради частично финансови мотиви и следователно без връзка с целта на демонстрациите. В това отношение не може да се счете, че тези лица са имали намерение да упражнят правото си на свобода на мирни събрания, като участват в планираните от партията на жалбоподателя демонстрации. Всъщност те са участвали в тях срещу възнаграждение, а не за да изразят своите лични убеждения и мнения.

130 Освен това фактът, че жалбоподателят и партията му са платили на лицата, за да участват в демонстрациите, потвърждава изкуствения характер на безредиците, чието настъпване е търсено.

131 От това следва, че посоченото в мотивите на обжалваните актове, а именно че партията на жалбоподателя е планирала придружени с насилие демонстрации и събирания, главно в столицата Кишинев, със съдействието на демонстранти, платени от партията му през 2022 г. и 2023 г., не съдържа грешка в преценката.

132 На трето място, множество доказателства сочат, че с изявленията си жалбоподателят е насърчавал към насилие срещу политическата опозиция.

133 В този смисъл доказателство № 14 от документ WK 6381/2023, а именно съобщение до медиите, публикувано на интернет сайта на партията на жалбоподателя, предава следното изявление:

„Накрая тази власт се опитва да ни убеди, че причината за кризите, през които минаваме, е конфликтът в Украйна. Това е лъжа. И до избухването на тази криза молдовският народ живееше все по-зле и по-зле. Днес обявяваме тотална война на настоящия режим и насърчаваме всички да се бият, за да го свалят от власт. Днес казваме стига. Нашето послание е следното: или Maia Sandu си тръгва сама, с цялата си клика, или ги хващаме за ушите и ги водим, където им е мястото — в затвора и в лудницата“.

134 Профилът във Facebook на жалбоподателя съдържа други видеоклипове от същото естество, приканващи към насилие срещу политическата опозиция, както е видно от доказателство № 2 от документ WK 6381/2023, а именно статия, публикувана през януари 2019 г. на интернет сайта „moldovacurata.md“, предаваща следното изявление по отношение на политик от друга партия:

„Да поговорим сега за колана ми, който е на четири години, съпругата ми ми го даде, той ми носи късмет, носил съм го и ще го нося и с катарамата му ще пребия също така Andrusa и майка [ти]. И ако журналисти могат да си позволят да пишат непристойни неща за хората, когато дойда на власт, а това ще стане много скоро, ще ви накажа. Спрете или ще стане лошо“.

135 С оглед на намеренията на жалбоподателя (вж. т. 115—131 по-горе), собствените му изявления трябва да се тълкуват като призиви за сваляне на правителството с насилие.

136 Следователно констатацията в мотивите на обжалваните актове, че жалбоподателят участва в подбуждане към насилие срещу политическата опозиция, не съдържа грешка в преценката.

137 С оглед на гореизложеното трябва да се заключи, че Съветът е доказал фактите, за които носи тежестта на доказване, като е привел набор от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи, че в качеството си на водач на планираната въпросните демонстрации партия жалбоподателят е бил подбуден от свързани с насилие намерения и е подстрекавал към насилие, по смисъла на цитираната в точка 76 по-горе съдебна практика.

138 Затова остава да се прецени дали фактът, че е ръководел и планирал тези придружени с насилие демонстрации, е достатъчен, за да направи жалбоподателят отговорен за действия, подкопаващи или застрашаващи демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) и на член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2023/891.

139 Тази преценка трябва да се извърши, като доказателствата се разгледат не отделно, а с оглед на техния контекст (вж. в този смисъл решение от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, C-605/13 P, EU:C:2015:248, т. 50 и цитираната съдебна практика).

140 В това отношение, на първо място, от съображения 1—7 от Решение 2023/891 е видно, че Република Молдова е изправена пред дестабилизиращи действия, които, от една страна, имат за цел да попречат на членството ѝ в Съюза, а от друга страна, произтичат от външни фактори, като Руската федерация, чиито действия се интензифицираха след началото на агресивната ѝ война срещу Украйна.

141 От доказателства № 5, 6 и 10 от документ WK 6381/2023, а именно статия от 19 февруари 2023 г., публикувана на интернет сайта „rferl.org“, съобщение до медиите на United States Department of the Treasury (Министерство на финансите на САЩ) от 26 октомври 2022 г. и статия от 15 март 2023 г., публикувана на интернет сайта „G 4Media.ro“, е видно, че стратегията на Руската федерация е да се възползва от слабостите на някои целеви държави, за да постави в тях проруско правителство, което да се присъедини към агресивната ѝ война срещу Украйна.

142 Що се отнася до разглежданите в настоящото дело дестабилизиращи действия от страна на Руската федерация, доказателства № 11, 18 и 20 от документ WK 6381/2023, а именно статия от 3 ноември 2022 г., публикувана на интернет сайта „rferl.org“, статия от 17 февруари 2023 г., публикувана на интернет сайта на вестник Times, и статия от 28 октомври 2022 г., публикувана на интернет сайта на вестник Washington Post, обясняват как Руската федерация възнамерява да се възползва от зависимостта на Република Молдова от руския природен газ, за да създаде безредици сред населението и да сплаши настоящото правителство.

143 По същество, тези различни информационни източници доказват, че Руската федерация се стреми да създаде необходимите условия за разпалване на недоволство сред населението по отношение на настоящото молдовско правителство с цел да го свали, като тласне страната в енергийна криза.

144 На второ място, връзките между Руската федерация и жалбоподателя са видни от различни документи, като например статия от 19 февруари 2023 г., публикувана на интернет сайта „rferl.org“, статия от 7 март 2023 г., публикувана на интернет сайта „hotnews.ro“ или статия от 12 април 2023 г., публикувана на интернет сайта „romania.europalibera.org“.

145 Всъщност, партията на жалбоподателя е описана като „проруски настроена“ или „проруска“. Що се отнася до самия него, множество статии описват тесните му връзки с Руската федерация, и дори че е „подкупен“ от руското Федералното бюро за сигурност.

146 Като пример, в статия, публикувана на 3 ноември 2022 г. на интернет сайта „rferl.org“ и съобщение до медиите на Министерството на финансите на САЩ от 26 октомври 2022 г. е обяснено, че жалбоподателят се е опитал да създаде съюз с руснаците за контролиране на молдовския парламент с цел да подкрепя законопроекти, благоприятни за руските интереси, както и да компрометира вота по искането за предоставяне на статут на страна — кандидатка за членство в Съюза. В статия от 3 ноември 2022 г. се посочва също, че по повод на посещение на членове на партията на жалбоподателя в Русия, председателят на комисията по международни отношения на Gosudarstvennaya Duma Federal'nogo Sobrania Rossiskoï Federatsii (Държавната дума на Федералното събрание на Руската федерация) възхвалява жалбоподателя и партията му като „доверени партньори“ на Руската федерация. В същия смисъл, доказателство № 7 от документ WK 6381/2023, а именно съобщение до медиите, публикувано на 14 април 2023 г. на интернет сайта на партията на жалбоподателя, свидетелства за подкрепата, дадена от председателя на

комисията по международни отношения на Държавната дума на Федералното събрание на Руската федерация за кандидата на партията на жалбоподателя в изборите за управител на Гагаузия.

147 Освен това от самите му изявления (вж. т. 133 по-горе) е видно, че жалбоподателят се опитва да припише отговорността за повишаването на цената на енергията на молдовското правителство, което допринася за разпалване на недоволството на населението с цел сваляне на това правителство.

148 На трето място, няколко доказателства потвърждават наличието на опити на Руската федерация да се възползва от планираните от партията на жалбоподателя демонстрации, за да създаде безредици и дестабилизира молдовското правителство.

149 В това отношение, в доклада от 9 март 2023 г. на генерална дирекция „Европейска гражданска защита и европейски операции за хуманитарна помощ“, озаглавен „Украйна/Молдова — агресивната война на Русия срещу Украйна“, приложен към документ WK 6381/2023, се посочва, че Руската федерация продължава своите опити за дестабилизиране на политическата ситуация в Република Молдова, като прибягва до различни хибридни заплахи, по-специално планирани от партията на жалбоподателя демонстрации, в които са участвали пристигнали от Русия демонстранти.

150 По-конкретно, статиите, публикувани съответно на 15 март 2023 г. на интернет сайта „G 4Media.ro“, на 12 април 2023 г. на интернет сайта „romania.europalibera.org“ и на 17 април 2023 г. на интернет сайта на вестник Times, описват как молдовските власти са осуетили опит на няколко души, подпомагани от Руската федерация, които са били обучени да насърчават насилие по време на планираните от партията на жалбоподателя демонстрации, което довело до седем задържания.

151 От гореизложеното следва, че въпросните придружени с насилие демонстрации са били планирани в интерес и с помощта на Руската федерация, така че те напълно се вписват в рамките на действия, дестабилизиращи молдовското правителство, с които разглежданите ограничителни мерки целят да се справят.

152 В светлината на този контекст Съветът не е допуснал грешка в преценката, като е приел, че придружените с насилие демонстрации, ръководени и планирани от жалбоподателя, го правят отговорен за действия, подкопаващи или застрашаващи демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) и на член 2, параграф 1, буква а) от Решение 2023/891.

153 Противно на поддържаното от жалбоподателя, фактът, че партията му е обявена за противоконституционна през юни 2023 г., не прави остарели приетите спрямо него ограничителни мерки.

154 Всъщност в областта на ограничителните мерки въпросът, който е от значение, когато се преразглежда запазването на името на едно лице в съответния списък, е дали от включването на името му или от последното преразглеждане фактическото положение се е променило, така че не позволява повече да се направи същият извод за участието на това лице в дейности, предмет на ограничителните мерки (вж. в този смисъл решение от 22 април 2021 г., Съвет/РКК, C-46/19 P, EU:C:2021:316, т. 49 и цитираната съдебна практика).

155 Действително, фактът, че партията на жалбоподателя е била обявена за противоконституционна и следователно разпусната, го лишава от някои възможности да планира придружени с насилие демонстрации, като тези, обосновали включването на името му в разглежданите списъци.

156 Провеждането на такива действия обаче не зависи от това дали има политическа партия, на която да е председател.

157 Всъщност водещата роля на жалбоподателя в планирането на придружени с насилие демонстрации — в това число наемането и обучението на лица, получили възнаграждения за участието в тях — довела до включването му в разглежданите списъци (вж. т. 119, 120 и 127 по-горе), това, че тези придружени с насилие демонстрации са част от опитите за дестабилизиране на политическата ситуация в Република Молдова (вж. т. 149—151 по-горе), както и изявленията на жалбоподателя и дейността му в социалните мрежи, които свидетелстват за намерението му да породи безредици и размирици сред населението (вж. т. 133, 134 и 147 по-горе), са позволили на Съвета с право да приеме, че това лице все още е в състояние да планира, ръководи и участва, пряко или косвено, в придружени с насилие демонстрации или в други актове на насилие.

158 Освен това фактът, че мотивите за включване на името на жалбоподателя в спорните списъци се позовават на фактическо положение, което е съществувало преди приемането на първоначалните актове и което е било променено съвсем наскоро, не означава непременно, че ограничителните мерки, приети срещу него с посочените актове, са остарели (вж. в този смисъл решение от 15 ноември 2023 г., OT/Съвет, T-193/22, EU:T:2023:716, т. 153 и цитираната съдебна практика).

159 Това тълкуване се потвърждава от член 8, втора алинея от Решение 2023/891, съгласно който действието на разглежданите ограничителни мерки се удължава или изменя, в зависимост от случая, ако Съветът прецени, че целите им не са постигнати, както и от член 13, параграф 4 от Регламент 2023/888, според който списъкът в приложение I се преразглежда редовно и най-малко веднъж на всеки дванадесет месеца. Следва да се приеме, че тези разпоредби позволяват в разглежданите списъци да бъдат запазени имената на лица и образувания, които не са извършили никакъв акт на дестабилизиране на Република Молдова в периода, предхождащ преразглеждането, ако това продължава да е обосновано с оглед на всички релевантни обстоятелства, и по-специално с оглед на факта, че целите, преследвани с ограничителните мерки, не са постигнати, защото в противен случай тези разпоредби ще бъдат лишени от полезното им действие (вж. по аналогия решение от 27 април 2022 г., Ilunga Luyoyo/Съвет, T-108/21, EU:T:2022:253, т. 56 и цитираната съдебна практика).

160 Така, независимо от факта, че Съветът не е привел доказателство, че жалбоподателят е планирал, ръководил или участвал, пряко или косвено, в придружени с насилие демонстрации или в други актове на насилие след включването на името му в разглежданите списъци, и с оглед на това, че Съветът е приел в съображение 3 от Решение 2024/1244, че заплахата за демокрацията и върховенството на закона, както и за стабилността и сигурността на Република Молдова продължава да е налице, самото разпускане на партията на жалбоподателя не е достатъчно, за да превърне приетите спрямо него ограничителни мерки в остарели.

161 Впрочем, доказателство № 3 от документ WK 2428/2024, а именно статия в пресата, публикувана на 11 октомври 2023 г. на интернет сайта „hotnews.ro”, цитира по-специално изявление на жалбоподателя, в което се оповестяват учредяването на нова политическа формация с наименованието „Ș.OR Bloc“ и нейният съюз с политическа партия „Chance“ непосредствено след разпускането на собствената му партия през юни 2023 г. Тази информация се потвърждава от доказателство № 5 от документ WK 2428/2024, а именно статия в пресата, публикувана на 3 ноември 2023 г. на интернет сайта „moldova.europalibera.org“, от която е видно, според друго изявление на жалбоподателя, че той финансира партия „Chance“.

162 Също така доказателство № 1 от документ WK 2428/2024, а именно статия в пресата, публикувана на 22 септември 2023 г. на интернет сайта „Zdg.md“, и статия от 3 ноември 2023 г., публикувана на интернет сайта „moldova.europalibera.org“, са на едно мнение относно факта, че връзките между жалбоподателя и Руската федерация, описани в точки 144—147 по-горе, не са заличени само поради разпускането на партията му през юни 2023 г.

163 От гореизложеното следва, че контекстът, обосновал първоначалното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, не се е развил по такъв начин, че Съветът да не може да запази името на жалбоподателя в тези списъци в приложение на критерий ii), като се основе на същите доказателства, обосновали първоначалното включване на името му, както са допълнени от съдържащите се в документ WK 2428/2024.

164 В това отношение доводът, че статиите, съдържащи се в документ WK 6381/2023, са на повече от една година, не може да доведе до отмяна на актовете за оставяне в списъците.

165 Всъщност с изключение на статия, публикувана през януари 2019 г., всички доказателства в документ WK 6381/2023 са публикувани онлайн в интернет между 21 март 2022 г. и 18 април 2023 г. Времевият отрязък, изтекъл между, от една страна, публикуването на тази информация, послужила като основание за първоначалното включване на името на жалбоподателя, и от друга страна, приемането на актовете за оставяне в списъците на 26 април 2024 г., не може да се счете за значителен.

166 Ето защо тези различни доказателства остават релевантни за преценката дали да се запази името на жалбоподателя в разглежданите списъци.

167 Поради това третото основание трябва да бъде отхвърлено по същество.

По четвърто основание — нарушение на основни права

168 Според жалбоподателя приемането на индивидуални ограничителни мерки спрямо него е непропорционално, тъй като накърнява свободата му на стопанска инициатива и правото му на собственост. В това отношение той се позовава на факта, че замразяването на активите му го възпрепятствало да предприеме финансови дейности или да извършва сделки с движимо и недвижимо имущество. Било му невъзможно да получава дарения или да извършва разходи за целите на предизборна кампания, а следователно и да участва в молдовския политически живот. Според жалбоподателя нарушаването на правото му на собственост не било нито подходящо, нито необходимо за постигане на целите, преследвани с Решение 2023/891. Освен това ограничителните мерки засягали свободата

му на сдружаване и на изразяване. Целта да се защити върховенството на закона в Молдова не можела да бъде постигната с приемането на ограничителни мерки спрямо членове на опозиционните политически партии.

169 Съветът счита това основание за недопустимо поради липсата му на яснота. При всички положения, подобно на Комисията, според него тези доводи са необосновани.

170 Тъй като Съветът е имал възможност да отговори по същество на доводите в подкрепа на това основание, възражението за недопустимост, изведено от твърдяната липса на яснота в писмените изложения на жалбоподателя, трябва да бъде отхвърлено.

171 По същество, следва да се припомни, че основни права като изтъкнатите от жалбоподателя не са абсолютни и че упражняването им може да се ограничава, когато това е обосновано поради следваните от Съюза цели от общ интерес, при условие че тези ограничения действително отговарят на тези цели от общ интерес и не представляват по отношение на преследваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните права (вж. в този смисъл решение от 29 ноември 2018 г., National Iranian Tanker Company/Съвет, C-600/16 P, EU:C:2018:966, т. 83 и цитираната съдебна практика).

172 Така, за да е в съответствие с правото на Съюза, засягането на разглежданите основни права трябва да бъде предвидено в закон, да зачита основното съдържание на посочената свобода, да преследва цел от общ интерес, призната като такава от Съюза, и да не е непропорционално (вж. в този смисъл решение от 27 юли 2022 г., RT France/Съвет, T-125/22, EU:T:2022:483, т. 222 и цитираната съдебна практика).

173 В настоящия случай тези четири изисквания са изпълнени.

174 На първо място, разглежданите ограничителни мерки са „предвидени в закон“, тъй като са включени в актове с общо приложение, които имат ясно правно основание в правото на Съюза и са достатъчно предвидими.

175 На второ място, обжалваните актове се прилагат за определен период и подлежат на редовно преразглеждане, както предвижда член 8, втора алинея от Решение 2023/891. Ето защо посочените мерки са временни и обратими, поради което следва да се приеме, че те не засягат основното съдържание на изтъкнатите свободи. Освен това Решение 2023/891 и Регламент 2023/888 предвиждат възможност за разрешаване на дерогации от приложените ограничителни мерки. В частност, що се отнася до замразяването на финансови средства, член 2, параграфи 3 и 4 от Решение 2023/891 и член 3, параграф 1, член 4, параграф 2 и член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Регламент 2023/888 предвиждат възможност, от една страна, да се разреши използването на замразените финансови средства за задоволяване на основни нужди или за изпълнение на определени задължения, а от друга страна, да бъдат издавани конкретни разрешения, които позволяват размразяването на средства, други финансови активи или други икономически ресурси.

176 На трето място, разглежданите ограничителни мерки отговарят на цел от общ интерес, призната като такава от Съюза, която е в състояние да оправдае отрицателните последици за някои оператори, дори когато са съществени. Всъщност целта им е да окажат подкрепа на молдовските органи срещу дестабилизиращите действия, пред които са изправени и които

могат да възпрепятстват членството на тази държава в Съюза, като се фокусират по-специално върху лицата, които чрез актовете си на насилие представляват заплаха за демокрацията и върховенството на закона в Република Молдова.

177 На четвърто място, що се отнася до това дали разглежданите ограничителни мерки са уместни, следва да се отбележи, че с оглед на цели от общ интерес, толкова основни като упоменатите в точка 176 по-горе, тези мерки не могат сами по себе си да се считат за неподходящи. Освен това жалбоподателят не е твърдял, че по-малко строги мерки биха позволили също толкова ефикасното постигане на преследваните цели.

178 В този смисъл причинените на жалбоподателя неудобства не могат да се разглеждат като непропорционални спрямо значимостта на преследваните с обжалваните актове цели.

179 В това отношение доводът, че приемането на ограничителни мерки спрямо членове на опозиционни политически партии не позволява да се подкрепи върховенството на закона в Република Молдова, трябва да бъде отхвърлен. Всъщност, разглежданите ограничителни мерки са били приети не с мотива, че жалбоподателят е член на опозиционна политическа партия, а защото е планирал придружени с насилие демонстрации и е подбуждал към насилие срещу политическата опозиция, което го прави отговорен за действия, подкопаващи или застрашаващи суверенитета и независимостта на Република Молдова, както и демокрацията, върховенството на закона, стабилността и сигурността на тази държава.

180 Впрочем приетите спрямо жалбоподателя ограничителни мерки не представляват непреодолима пречка той да продължи опозиционна политическа дейност в Република Молдова, евентуално като планира демонстрации срещу настоящото правителство, стига те да са „мирни“ по смисъла на член 11 от ЕКПЧ и на член 12, параграф 1 от Хартата и да не са част от дестабилизиращите действия, извършвани от външни действащи лица, каквато е Руската федерация.

181 Ето защо четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено по същество. С оглед на гореизложеното, искането за отмяна трябва да бъде отхвърлено.

По исканията за обезщетение

182 Жалбоподателят иска от Общия съд да осъди Съвета да му изплати сума в неокончателен размер на 100 000 евро като обезщетение за вредите, причинени на репутацията му с приемането на първоначалните актове. Жалбоподателят уточнява, че името му вече се свързва публично с поведение, за което се счита, че уврежда мира, сигурността и демократичния процес в Република Молдова, което непременно му нанася вреди.

183 Съветът, подпомаган от Комисията, оспорва тези доводи.

184 Следва да се припомни, че извъндоговорната отговорност на Съюза може да бъде ангажирана само ако жалбоподателят наистина е претърпял „действителна и сигурна“ вреда, и в това отношение заинтересованото лице трябва да представи убедителни доказателства както за наличието, така и за размера на твърдяната вреда (вж. в този смисъл решение от 30 май 2017 г., Safa Nicu Sepahan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 61 и 62).

185 В случая жалбоподателят само твърди в точка 267 от жалбата и в точка 46 от становището си по изявлението при встъпване на Комисията, че първоначалните актове са увредили репутацията му, без да представя никакво начало на доказателство за наличието и обхвата на тези вреди.

186 При всички положения, що се отнася до факта, че името му вече ще бъде свързвано с поведение, несъвместимо с демократичния процес в Република Молдова, достатъчно е да се установи, че както е видно от изложеното по-горе, включването и запазването на името му в разглежданите списъци на основание на критерий ii) не са опорочени от никаква незаконосъобразност.

187 Следователно искането за обезщетение трябва да се отхвърли.

188 С оглед на гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена в своята цялост, без да е необходимо да се проверява дали е законосъобразно включването и запазването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци на основание на критерий iii) или Общият съд да се произнася по направените от него искания за процесуално-организационни действия, тъй като е запознат в достатъчна степен с материалите по преписката, за да се произнесе по спора.

По съдебните разноски

189 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

190 В случая, тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета в съответствие с искането на последния. От своя страна Комисията понася направените от нея разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

постанови:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда г-н Ilan Mironovich Shor да заплати направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.**

3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Svenningsen Mac Eochaidh Stancu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 декември 2024 година.

Подписи